កិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការ

រវាង

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង

រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

ស្តីពី

នីតិវិធីប្រតិបត្តិបនដ្ឋាន ក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ

និងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរ

រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាល នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម (ដែលតទៅនេះ កំនត់ហៅថា **ភាគីទាំងពីរ**)

យោងមាត្រា ១១, ១២ និង ១៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាល នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគី ដើម្បីលុបបំបាត់ការជួញដូរស្ត្រី និង កុមារ និងជួយដល់ជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរ ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី ១០ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០០៥ នៅទីក្រុងហាណូយ នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ។

យោងពិធីសារ ស្តីពីការបង្ការទប់ស្កាត់ ការបង្ក្រាប និងការផ្តន្ទាទោស អំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ដែលបំពេញបន្ថែមទៅលើអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលមានអង្គការចាត់តាំង និងមានលក្ខណៈឆ្លងប្រទេស ។

យោងសន្ធិសញ្ញា ស្តីពីជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ រវាងសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (អាស៊ាន) ដែលបានចុះហត្ថលេខា នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ នៅទីក្រុងគូឡាឡាំពួរ និង អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស នៅមហាអនុតំបន់មេគង្គ (ខមមីត) ដែលបានចុះហត្ថលេខា នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៤ នៅទីក្រុងយ៉ាន់ហ្គូន សហភាពមីយ៉ានម៉ា ។

ក្នុងស្មារតីនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ សាមគ្គីភាព និងផ្តោតលើជនរងគ្រោះ ដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រដ៏ប្រសើរបំផុតដល់ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរ ។

ក្នុងស្មារតីមនុស្សធម៌ និងភាពស្របច្បាប់ដោយឡែកនៃប្រទេសនីមួយៗ :

បានឯកភាពបង្កើតនីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋាន ក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរ ដែលមានខ្លឹមសារពិស្តារ ដូចតទៅ :

មាត្រា ១.- លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ដោយសារអំពើជួញដូរ

ក- ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរ (ដែលតទៅនេះកំណត់ហៅថា **ជនរងគ្រោះ**) គឺជនទាំងឡាយណាដែលត្រូវបានគេជ្រើសរើស ដឹកជញ្ជូន ផ្ទេរដោយខុសច្បាប់ ពីវៀតណាមមកកម្ពុជា ឬ ពីកម្ពុជាទៅវៀតណាម ដោយមធ្យោបាយគម្រាមកំហែង ប្រើប្រាស់កម្លាំង ចាប់ពង្រត់ បោកបញ្ឆោត ការរំលោភបំពានដោយប្រើអំណាច ឬ ទម្រង់ផ្សេងទៀត នៃការបង្ខិតបង្ខំ ក្នុងគោលបំណងធ្វើអាជីវកម្មដើម្បីកេងប្រវ័ញ្ច ។

ខ- ជនរងគ្រោះត្រូវបានកំណត់ឡើងដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានដូចខាងក្រោម :

- ឯកសារ ភស្តុតាង ដែលបានផ្តល់ដោយភាគីទាំងពីរ
- ចម្លើយ និង ភស្តុតាង ដែលផ្តល់ដោយជនរងគ្រោះ
- លទ្ធផលនៃការផ្ទៀងផ្ទាត់ដោយនគរបាល ឆ្មាំព្រំដែនវៀតណាម និងក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា កម្ពុជា
- ចម្លើយរបស់អ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ព័ត៌មានដែលផ្តល់ដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ពាក់ព័ន្ធក្នុងការជួយសង្គ្រោះ
- ព័ត៌មានដែលបានមកពីប្រភពផ្សេងៗ ។

មាត្រា ២.- ស្ថាប័នបង្គោលសម្រាប់ទទួលព័ត៌មាន

ក- **ភាគីវៀតណាម** : នាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងអន្តោប្រវេសន៍ - ក្រសួងសន្តិសុខសាធារណៈ ឬស្ថាប័នគ្រប់គ្រងអន្តោប្រវេសន៍ថ្នាក់ខេត្ត ដែលចំណុះក្រសួងសន្តិសុខសាធារណៈ ។

ខ- **ភាគីកម្ពុជា** : នាយកដ្ឋានសុខុមាលភាពសង្គម (ការិយាល័យប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស និងសមាហរណកម្ម) នៃក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា ឬ មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រាជធានី-ខេត្ត ដែលផ្តល់អំណាចដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទា ។

មាត្រា ៣.- ជំហាន និងនីតិវិធីនៃការផ្ទៀងផ្ទាត់ និងការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ

នៅពេលដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃភាគីណាមួយបានរកឃើញ ឬ សង្គ្រោះបានជនរងគ្រោះណាម្នាក់ត្រូវអនុវត្តជំហានដូចខាងក្រោម :

ក- ជនរងគ្រោះនឹងត្រូវបានផ្ទេរទៅមណ្ឌលគាំទ្រ ដែលនៅជិតបំផុត និងផ្តល់សេវាចាំបាច់ដល់ពួកគេ ដូចជា ជំនួយផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ ការថែទាំសុខភាព ការស្នាក់នៅ និងហូបចុក នៅពេលកំពុងរង់ចាំលទ្ធផល នៃដំណើរការផ្ទៀងផ្ទាត់ និង ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ។

ខ- នៅក្នុងមណ្ឌលគាំទ្រជនរងគ្រោះ:

ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងប្រទេសនីមួយៗ ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើការបើកសំណុំករណីជាបឋមតាមទម្រង់ ដែលភាគីទាំងពីរបានឯកភាព និងធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថាប័នបង្គោលនៃភាគីម្ខាងទៀត ដើម្បីស្នើសុំធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់សញ្ជាតិ និងកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ជនរងគ្រោះ ។

គ- ក្រោយពេលទទួលព័ត៌មាន និងឯកសារពាក់ព័ន្ធជនរងគ្រោះ :

- ស្ថាប័នបង្គោលនៃភាគីទាំងពីរ (ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា២) នឹងសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់ប្រទេសសាម៉ី ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ផ្ទៀងផ្ទាត់សញ្ជាតិរបស់ជនរងគ្រោះ និងស្វែងរកក្រុមគ្រួសារជនរងគ្រោះ ។
- ក្រោយពីទទួលបានសំណើជាផ្លូវការ ភាគីដែលត្រូវបានស្នើ ត្រូវរៀបចំដំណើរការផ្ទៀងផ្ទាត់អោយបានឆាប់បំផុត ហើយលទ្ធផលស្វែងរកគ្រួសារទោះបីជាឃើញ ឬមិនឃើញ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ទៅភាគីម្ខាងទៀត ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាផ្លូវការ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុតត្រឹម ៣០ ថ្ងៃនៃការងារ ហើយត្រូវផ្តល់ចំលើយពីការយល់ព្រម ឬមិនយល់ព្រមទទួលយកជនរងគ្រោះ ។

ឃ- សំណុំឯកសារករណីជនរងគ្រោះរួមមាន :

ទម្រង់ប្រកាសស្ម័គ្រចិត្តវិលត្រឡប់ សម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរ ដោយភ្ជាប់លេខកូដករណីដែលត្រូវប្រើប្រាស់រួមដោយភាគីទាំងពីរ

- ប្រវត្តិរូបសង្ខេបរបស់ជនរងគ្រោះ (ដោយភ្ជាប់ជាមួយរូបថត)
- ស្នាមក្រយៅដៃរបស់ជនរងគ្រោះ
- លិខិតស្នើសុំ ដើម្បីឱ្យភាគីទទួលធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ និងទទួលយកជនរងគ្រោះ
- ក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះមានបញ្ហាសុខភាព ភាគីប្រគល់ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានជូនភាគីទទួលជាមុន ។

ង- ការផ្ទេរសំណុំឯកសារ :

- សំណុំឯកសារផ្ទៀងផ្ទាត់ និង កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ត្រូវតែបញ្ជូនតាមរយៈ បេសកកម្មការទូត ស្ថាប័នតំណាងការបរទេស ឬស្ថានកុងស៊ុល របស់ប្រទេសស្នើសុំ ដើម្បីបញ្ជូនបន្តទៅស្ថាប័នបង្គោលអនុវត្ត

- លិខិតស្នើសុំផ្ទៀងផ្ទាត់ និងទទួលជនរងគ្រោះ ត្រូវប្រើប្រាស់ជា ២ ភាសា គឺភាសាខ្មែរ និងភាសាវៀតណាម ។

មាត្រា ៤.- ជំហាន និងនីតិវិធីនៃការប្រគល់ និងការទទួលជនរងគ្រោះ

ក- ក្រោយពីការយល់ព្រមទទួលយកជនរងគ្រោះ ក្នុងរយៈពេល ៥ ថ្ងៃនៃការងារ ស្ថាប័នបង្គោលនៃភាគីទាំងពីរនឹងឯកភាពលើផែនការប្រគល់ ដោយរួមមានបញ្ជីឈ្មោះជនរងគ្រោះដែលត្រូវធ្វើការប្រគល់ ពេលវេលាប្រគល់ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិ ដើម្បីទទួលយកជនរងគ្រោះ ។

ខ- បេសកកម្មការទូត ស្ថាប័នតំណាងការបរទេស ឬស្ថានកុងស៊ុល នៃភាគីទទួល ត្រូវចេញលិខិតបើកផ្លូវ (Laissez-Passer) ឱ្យជនរងគ្រោះ ហើយអាជ្ញាធរគ្រប់គ្រងអន្តោប្រវេសន៍នៃភាគីប្រគល់ ទទួលខុសត្រូវចំពោះការផ្តល់ទិដ្ឋាការចេញ (Exit Pass) ឱ្យជនរងគ្រោះវិលត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញ ។

គ- ស្ថាប័នបង្គោលនៃភាគីទទួល ធានាទទួលខុសត្រូវចំពោះកិច្ចសហការជាមួយភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ដើម្បីរៀបចំការទទួលជនរងគ្រោះ និងផ្តល់ការគាំទ្របឋមដល់ជនរងគ្រោះ ។

ឃ- នីតិវិធីក្នុងការប្រគល់ និងទទួលជនរងគ្រោះនៅច្រកទ្វារព្រំដែន:

- ស្ថាប័នបង្គោលនៃប្រទេសទាំងពីរ មានភារកិច្ចផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានជាក់ស្តែងរួមមានទាំងការបញ្ជាក់អំពីពេលវេលា និងទីកន្លែងសម្រាប់ទទួលយកជនរងគ្រោះ ។ ទីកន្លែងទទួលយកជនរងគ្រោះ គួរតែនៅច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិ ដែលនៅជិតកន្លែងស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់ជនរងគ្រោះ ដែលទទួលបានការឧបត្ថម្ភគាំទ្រ ។ ស្ថាប័នបង្គោលត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត ក្នុងការបង្កើនកិច្ចសហការជាមួយបណ្តាអង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ដើម្បីជំរុញអោយបានឆាប់រហ័សនូវដំណើរការប្រគល់ និងទទួល ។
- ជំហាននានាក្នុងការប្រគល់ និង ទទួលយកជនរងគ្រោះ :
  - **ជំហានទី ១ :** ស្ថាប័នបង្គោលនៃភាគីប្រគល់សហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ មានភារកិច្ចអមដំណើរជនរងគ្រោះទៅកាន់ចំណុចគោលដៅច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិ ដែលជាកន្លែងរៀប ចំពិធីប្រគល់ និង ទទួលយកជនរងគ្រោះ ។
  - **ជំហានទី ២ :** ស្ថាប័នបង្គោលនៃភាគីទទួល មានភារកិច្ចទទួលយកនូវរាល់សំណុំឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់ និងផ្ទៀងផ្ទាត់ ដើម្បីកំណត់ឱ្យច្បាស់ពីភិនភាគជនរងគ្រោះតាមបញ្ជីឈ្មោះ ដែលបានយល់ព្រម និង ចុះហត្ថលេខាដោយផ្ទាល់លើកំណត់ហេតុប្រគល់ និង ទទួលយកជនរងគ្រោះ ។

• ជំហានទី ៣ : អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលនៅខាងភាគីទទួល នឹងនាំជនរងគ្រោះទៅកាន់លំនៅដ្ឋាន ឬ មណ្ឌលគាំទ្រជនរងគ្រោះយោងទៅលើច្បាប់ និងគោលនយោបាយរបស់ប្រទេសទទួល ។

- ឯកសារ ដែលត្រូវផ្លាស់ប្តូររវាងភាគីទាំងពីរមាន :

• បញ្ជីរាយនាមជនរងគ្រោះ
• លិខិតបើកផ្លូវ ដែលមានទិដ្ឋាការចេញ សម្រាប់ជនរងគ្រោះបានវិលត្រឡប់ទៅមាតុភូមិវិញ (ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៤ ចំនុច ខ)
• កំណត់ហេតុប្រគល់ និង ទទួលយកជនរងគ្រោះ
• ឯកសារសំគាល់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ (ប្រសិនបើមាន)
• សំណុំឯកសារកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ
• សំណុំឯកសារសុខភាពរបស់ជនរងគ្រោះ ។

មាត្រា ៥.- ក្រុមការងារ

យោងតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ស្ថាប័នបង្គោលនៃភាគីនីមួយៗ ត្រូវបង្កើតក្រុមការងារ ដែលមានតួនាទី និង ការទទួលខុសត្រូវដូចខាងក្រោម :

ក- ទទួល និងវិភាគព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្ទៀងផ្ទាត់ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការទទួលយក និងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ

ខ- បង្កើតផែនការសកម្មភាព សម្រាប់អនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

គ- គ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង របស់ស្ថាប័នដែលមានការពាក់ព័ន្ធនៃប្រទេសនីមួយៗ

ឃ- សហការដោះស្រាយរាល់បញ្ហាដែលអាចកើតមានឡើង នៅក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។ ក្នុងករណីមិនមានការឯកភាពគ្នា ក្រុមការងារនេះត្រូវរាយការណ៍ជូនទៅស្ថាប័នបង្គោល ដើម្បីស្នើទៅរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសសាមុី ពិភាក្សារកដំណោះស្រាយ

ង - ក្រុមការងារនឹងជួបប្រជុំទ្វេភាគី នៅពេលណាមានការចាំបាច់ ។ ពេលវេលា និង ទីកន្លែង នៃការប្រជុំ នឹងត្រូវបានពិភាក្សា និងឯកភាពពីស្ថាប័នបង្គោល នៃភាគីទាំងពីរ ។

មាត្រា៦.- ការអនុមត្ត

ក- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះអាចត្រូវបានកែប្រែ ឬក៏បំពេញបន្ថែមដោយផ្អែកទៅលើការឯកភាពជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ភាគីទាំងពីរ ។ រាល់មាត្រា ចំនុចដែលភាគីទាំងពីរបានឯកភាព កែប្រែ បំពេញបន្ថែមត្រូវចាត់ទុក

ជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ហើយមានសុពលភាពដូចគ្នានឹងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

ខ- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវមានសុពលភាពនៅពេលដែលបានទទួលនូវ សេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរបញ្ជាក់ថា ភាគីទាំងពីរបានបញ្ចប់នូវនីតិវិធីផ្ទៃក្នុងខាងផ្លូវច្បាប់ សម្រាប់ការចូលជាធរមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ មានសុពលភាពស្របគ្នានឹងសុពលភាពនៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ស្តីពី កិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគី ដើម្បីលុបបំបាត់ការជួញដូរស្ត្រី និង កុមារ និង ជួយដល់ជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរ ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី ១០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥ នៅទីក្រុងហាណូយ នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ។

គ- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩ ជាពីរច្បាប់ដើម ក្នុងមួយច្បាប់មានបីភាសាគឺ ភាសាខ្មែរ ភាសាវៀតណាម និងភាសាអង់គ្លេស ហើយភាសាទាំងបីមានតម្លៃស្មើគ្នាខាងផ្លូវច្បាប់ ។ ក្នុងករណីមានការបកស្រាយមិនស្របគ្នា អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសត្រូវយកជាភាសាគោល ។

តាងនាមរាជរដ្ឋាភិបាលនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ហាវ ប៊ុនសៃ
រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងសង្គមកិច្ច
អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

តាងនាមរដ្ឋាភិបាលនៃ
សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

ឡេ ថេ ទៀម
អនុរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសន្តិសុខសាធារណៈ